

ги опече, а она направи, и ме свезаха сосъ
 желѣза; Жена та же, като се разсъвна, из-
 выкна пакъ сосъ гласъ: дойдете побѣсне
 мъжъ ми. И дойдоха сички те сосѣди, и
 пытаха го: какъ стана; И онъ сыромахъ
 пакъ истина та казуваше: Но они го не
 вѣруваха и думаха: воистинну тоя чело-
 вѣкъ е полудель, и държаха го свезанъ и
 гладень три дни. На третій же день, дой-
 де жена му при него, и рече му: огладне-
 ли мъжу, да ти дамъ да ядешъ; И онъ
 рече: И що имашъ да ми дадешъ; Она му
 рече: рыбы опражены. И онъ рече: Оныя
 ли рыбы, що то ги найдохъ азъ на нива
 та; Она пакъ извыкна и рече: Сосѣди Хри-
 стіяне, още го държи бѣсъ. Онъ сыро-
 махъ рече и: молчи, о жено, не щемъ о-
 ще единъ пѣть да продумамъ такова сло-
 во. Тога жена та даде му, и яде отъ оная
 рыба. И като се наяде, рече и: Молимъ
 те, о жено, развежи ме. А она му рече:
 помнишь ли още оныя рыбы; И онъ сы-
 ромахъ не смѣше да продума за рыба, и
 рече, не знамъ що думашъ, и каквы ры-
 бы са оныя. И тога она развеза го, и рече
 му: мъжу, ты не си лудъ, и сичко то
 щото си реклъ, истинно е: но зашто ты не
 хулеше само лоши те жены, но и добры
 те; Азъ ти думахъ: мъжу, не дей хули
 общо жены те, и молчи, а ты всегда ги
 хулеше и думаше, зашто, ако имахъ та-